

עין משפט
נר מצוה

פטור, דכל ממון של עניים ממון שאין לו תובעין הוא ולא ניתן לשמירה לאדם ידו

לו ילחש שומר כשנתן לו רשות גם לקרוע כאליו לא נתן לו אלא לשמור סתם (א) **דאחא** ידירה. פי' מתני' שנתן לידו ולא שומר ואם תרצה לקרוע עשה כרצונך דכיון שחס על החפץ שלא א"ל קרעו עד שבא לידו שהפקידו אלאו תחילה מה שנתן לו רשות לקרעו ובסיס דבריו אין אומר כן כדי לפטרו אלא פטומי מילי הוא דהוי כדי שישמור לו בזרזון ולא ידאג שמא ידקדק עמו יותר מדאי אם תתקדש ויעמוד דבין הוא דקא"ל ואע"ג דאחא לידיה בתורת קריעה שאל בשעת נתינה חייב על הקריעה וזרייתא בדלא אחא לידיה שש"ל טול חפץ פלוני המונה שם תשמירה וי ואם רצונך תתקדשו ואח"כ נטלו וקרעו דכיון שאינו חס עליו אלא שנתן לו רשות לקודם שימנהו לידו אם כן אין חושש אם יאבדוהו ולפטרו לגמרי נתן לו רשות א"ל רבה לשמור דאחא לידיה משמע דהבי משמע קקרא שנתן לו רשות לשמור בלבד אבל נתן לו גם לנאצא אין עליו דין שומר אלא אומר רבה מתני' בדאחא לידיה בתורת שמירה בלבד ושז נמלך ונתן לו רשות לקרוע כיון שמתחילה נתינתו לו לשמור ולא לקרוע והתפקד קיבל עליו מה שאומר אח"כ לקרוע ואם ירצה אינו אלא משעה ופטומי מילי וזרייתא בדאחא לידיה בתורת קריעה משמע נתינה א"ל כן דכיון שאומר לו כן קודם שנעשה שומר אין חושש אם יקרע וכ"ש אם לא עשאו שומר אלא א"ל הרע כסותי וסבור כדי המונח לפניך שהוא פטור: